

smukkere og mindre udfordrende og tillige maaske mere træffende Maade, end han har gjort, thi derved, ser jeg klart, har han ikke gjort det let for mig og heller ikke for sig selv som Forslagsstiller at vinde Tilhængere for dette Forslags Gennemførelse.

K. M. Klausen: Den ærede Justitsminister udtalte, at det Beløb, der udbetales til Københavns Kommunes Sindssygeanstalt, ikke er til Driften. Der staar her paa Finansloven opført et Beløb under følgende Betegnelse: „Statskassens Godtgørelse til Staden København i Henhold til Lov af 7de Maj 1884, § 3, anslaaes til 225,000 Kr.“ Altsaa den højtærede Minister kalder det selv her paa Finanslovsforlaget en Godtgørelse. Men hvordan den ærede Minister kan sige, at Beløbet ikke gives til Driften, forstaar jeg ikke. Naar Bidstrup Sindssygeanstalts Udgift opgøres paa den ene Side og Indtægten paa den anden, opføres dette kalkulatoriske Beløb jo som en Indtægt, naar vi faa Afregning med Statskassen over, hvor meget det virkelige Beløb bliver. Den aarlige Udgift til Driften af Hospitalet bliver netop den, som Statskassens Godtgørelse udgør.

Den ærede Minister talte dernæst om, at det var mig, der ikke kendte noget til Finansloven og specielt ikke til den højtærede Ministers Budget, og sagde endvidere, at den Sum, jeg havde nævnt paa 114,000 Kr., ikke var til kommunale Sindssygeanstalter. I den Anledning vil jeg bede den ærede Minister tage sin Finanslov og læse, hvad der staar Spalte 109—10. Der staar følgende: „Tilskud til Driften af kommunale Sindssygeanstalter 114,145 Kr. 75 Øre“. Nu kan naturligvis den ærede Minister sige til mig, at det er en daarlig Kilde, jeg har benyttet, for det er den ærede Minister selv, der skriver dette, men jeg troede, at naar han skrev det i Finansloven, kunde man gaa ud fra, at det var sandt, og at Summen virkelig gik til kommunale Sindssygeanstalter, at der altsaa ikke skulde sig noget andet bag ved. Er dette nu ikke saa, vil jeg virkelig bede den ærede Minister rette Finanslovens Tekst og rette den paa en saadan Maade, at den stemmer med Sandheden, for det er jo at føre os bag Lyset, at give Bevillinger andre Navne, end de i Virkeligheden skulle have. Jeg har været fuldt berettiget til at sige, at Staten giver Tilskud til Driften af kommunale Sindssygeanstalter, idet den Kilde, jeg har støttet mig til, er

Finanslovens Tekst, forfattet af den højtærede Minister selv.

Saa siger den højtærede Minister, at vort Andragende om de 65,000 Kr. er ikke beskedent. Naar, siger han, Nationalforeningen, der ompænder det ganske Land, ikke faar mere end 87,000 Kr., er der ingen Mening i at give 65,000 Kr. alene til København. Jeg skal svare, at disse 65,000 Kr. fremkomme akkurat paa samme Maade som Tilskuddet til Nationalforeningens Sanatorier. Der er til disse beregnet et Tilskud af 1 Kr. 50 Øre pr. Sygedag, og den samme Beregning er lagt til Grund for Tilskuddet til Boserup Sanatorium. Det Tilskud, der vilde kunne tilkomme København, vilde blive 65,000 Kr. Der er altsaa ikke nogen Ulighed imellem vort Andragende og det, der ydes til Nationalforeningen. Der er den bedste Lighed, idet Beregningen er foretaget akkurat paa samme Grundlag.

Den højtærede Minister udtalte dernæst, at Københavns finansielle Stilling var ikke sørgelig, han havde nemlig for nogle Aar siden bevist, at den er gunstig. Ja, hvis vi kunde leve af de Beviser, som den højtærede Minister lavede, vilde det være rart for København. Men desværre er det Beviser, som ingen Steder gælde, som vi ikke kunne faa en eneste Øre at laane paa, og som ikke forøge vore Indtægter det allermindste. Det nytter ikke, hvor mange Beviser den højtærede Minister vil konstruere for Københavns udmærkede finansielle Stilling, den bliver ikke bedre for det. Det, som er det virkelige, er, at vi i en Aarrække have haft meget betydelige Underskud paa vore Budgetter og Regnskaber, saa at Stillingen er langt fra gunstig.

Den højtærede Minister siger, at naar jeg udtaler, at Venstre fører en ensidig Klassepolitik, en Politik, som er uheldig for Byerne, skulde jeg belægge det med Beviser. Det kan jeg saa udmærket godt gøre. Vi kunne paa Finanslovsforlaget finde det ene Punkt efter det andet, som godtgør dette. Vi kunne gaa ud fra Sanatorierne, som jeg synes er et fortrinligt Bevis paa den Forskel, der bliver gjort ved Fordelingen af Statens Penge mellem By og Land. Vi kunne tage et andet Forslag, som findes paa Finansloven, f. Eks. Statens Tilskud til Aftenskoler. Det er en Bevilling, som kun maa ydes ude paa Landet, Byerne maa ikke faa en eneste Øres Tilskud til deres Aftenskoler. Vi kunne tage Skattelovene og se, hvilke Føl-